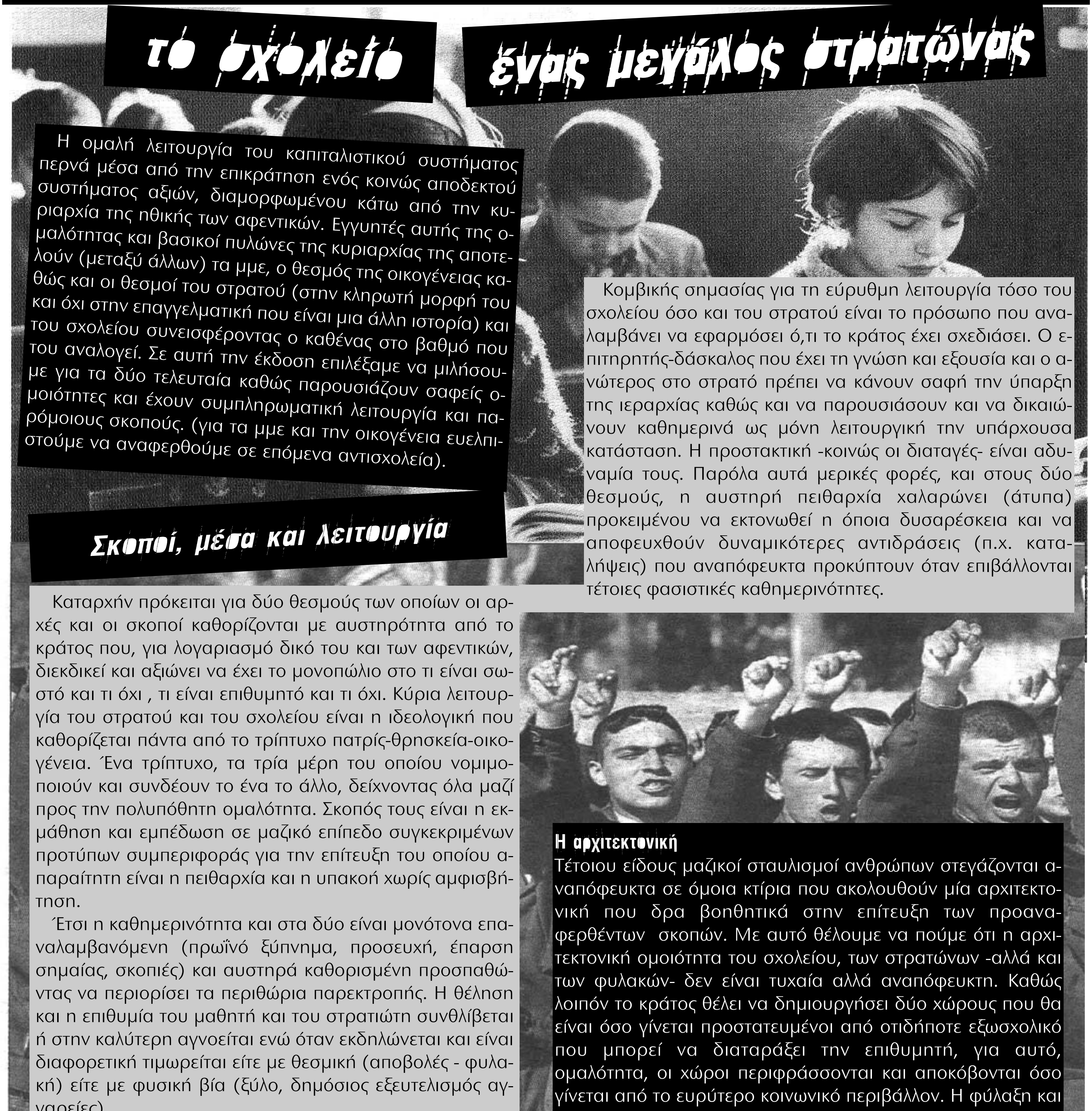
ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙ★

Φλεβάρης 2007

καθε-*οποτε*-κατσει έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση και τα παραπροϊόντα της
από την *αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών & αντιεξουσιαστών* Non Serviam

τό σχολείο ένας μεγάλος στρατώνας

Η ομαλή λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος περνά μέσα από την επικράτηση ενός κοινώς αποδεκτού συστήματος αξιών, διαμορφωμένου κάτω από την κυριαρχία της ηθικής των αφεντικών. Εγγυητές αυτής της ομαλότητας και βασικοί πυλώνες της κυριαρχίας της αποτελούν (μεταξύ άλλων) τα μμε, ο θεσμός της οικογένειας καθώς και οι θεσμοί του στρατού (στην κληρωτή μορφή του και όχι στην επαγγελματική που είναι μια άλλη ιστορία) και του σχολείου συνεισφέροντας ο καθένας στο βαθμό που του αναλογεί. Σε αυτή την έκδοση επιλέξαμε να μιλήσουμε για τα δύο τελευταία καθώς παρουσιάζουν σαφείς ομοιότητες και έχουν συμπληρωματική λειτουργία και παρόμοιους σκοπούς. (για τα μμε και την οικογένεια ευελπιστούμε να αναφερθούμε σε επόμενα αντισχολεία).

Σκοποί, μέσα και λειτουργία

Καταρχήν πρόκειται για δύο θεσμούς των οποίων οι αρχές και οι σκοποί καθορίζονται με αυστηρότητα από το κράτος που, για λογαριασμό δικό του και των αφεντικών, διεκδικεί και αξιώνει να έχει το μονοπώλιο στο τι είναι σωστό και τι όχι , τι είναι επιθυμητό και τι όχι. Κύρια λειτουργία του στρατού και του σχολείου είναι η ιδεολογική που καθορίζεται πάντα από το τρίπτυχο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια. Ένα τρίπτυχο, τα τρία μέρη του οποίου νομιμοποιούν και συνδέουν το ένα το άλλο, δείχνοντας όλα μαζί προς την πολυπόθητη ομαλότητα. Σκοπός τους είναι η εκμάθηση και εμπέδωση σε μαζικό επίπεδο συγκεκριμένων προτύπων συμπεριφοράς για την επίτευξη του οποίου απαραίτητη είναι η πειθαρχία και η υπακοή χωρίς αμφισβήτηση.

Έτσι η καθημερινότητα και στα δύο είναι μονότονα επαναλαμβανόμενη (πρωϊνό ξύπνημα, προσευχή, έπαρση σημαίας, σκοπιές) και αυστηρά καθορισμένη προσπαθώντας να περιορίσει τα περιθώρια παρεκτροπής. Η θέληση και η επιθυμία του μαθητή και του στρατιώτη συνθλίβεται ή στην καλύτερη αγνοείται ενώ όταν εκδηλώνεται και είναι διαφορετική τιμωρείται είτε με θεσμική (αποβολές - φυλακή) είτε με φυσική βία (ξύλο, δημόσιος εξευτελισμός αγγαρείες).

Κομβικής σημασίας για τη εύρυθμη λειτουργία τόσο του σχολείου όσο και του στρατού είναι το πρόσωπο που αναλαμβάνει να εφαρμόσει ό,τι το κράτος έχει σχεδιάσει. Ο επιτηρητής-δάσκαλος που έχει τη γνώση και εξουσία και ο ανώτερος στο στρατό πρέπει να κάνουν σαφή την ύπαρξη της ιεραρχίας καθώς και να παρουσιάσουν και να δικαιώνουν καθημερινά ως μόνη λειτουργική την υπάρχουσα κατάσταση. Η προστακτική -κοινώς οι διαταγές- είναι αδυναμία τους. Παρόλα αυτά μερικές φορές, και στους δύο θεσμούς, η αυστηρή πειθαρχία χαλαρώνει (άτυπα) προκειμένου να εκτονωθεί η όποια δυσαρέσκεια και να αποφευχθούν δυναμικότερες αντιδράσεις (π.χ. καταλήψεις) που αναπόφευκτα προκύπτουν όταν επιβάλλονται τέτοιες φασιστικές καθημερινότητες.

Η αρχιτεκτονική

Τέτοιου είδους μαζικοί σταυλισμοί ανθρώπων στεγάζονται αναπόφευκτα σε όμοια κτίρια που ακολουθούν μία αρχιτεκτονική που δρα βοηθητικά στην επίτευξη των προαναφερθέντων σκοπών. Με αυτό θέλουμε να πούμε ότι η αρχιτεκτονική ομοιότητα του σχολείου, των στρατώνων -αλλά και των φυλακών- δεν είναι τυχαία αλλά αναπόφευκτη. Καθώς λοιπόν το κράτος θέλει να δημιουργήσει δύο χώρους που θα είναι όσο γίνεται προστατευμένοι από οτιδήποτε εξωσχολικό που μπορεί να διαταράξει την επιθυμητή, για αυτό, ομαλότητα, οι χώροι περιφράσσονται και αποκόβονται όσο γίνεται από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Η φύλαξη και η επιτήρηση γίνονται εύκολα καθώς απαγορεύεται η έξοδος χωρίς άδεια και η είσοδος στους μη σχετικούς .

απέναντι στην αθλιότητα τέτοιων θεσμών μία λύση μένει

Άρνηση Αμφισβήτηση Ανυπακοή

για επικοινωνία

Κάθε Τρίτη 19:oo - 22:00
> στο Αυτόνομο Αντιεξουσιαστικό Στέκι Πάτρας (Λόντου 173)
> στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤόΠΙΑ (μητρ. Παρθενίου 16)
e-mail: nonserviamo6@gmail.com